

ВЕЛИК ДА ГО ПРОЧЕТАТЪ ЧАКАТА. КАТО ГО ПРОЧЕЛИ РЕКЪЛЪ: И АЗ ЖЕЛАЕМЪ ДА СЕ ЕІЕМЪ САМЪ СЪ НЕГО, И ВОЙСКИТЕ НЫ НЕКА СѢДАТЪ НА СТРАНА. КАТО ЧВЛА ТОВА ВОЙСКАТА Індійска Зарадовала се: А Поро се тщеславилъ и рекълъ на Філона: Ты ли си Філонъ Господарь Персідскій, и намѣстнико Даріевъ; Філонъ отвѣталъ: Отистина азъ самъ Господарь Персідскій, и пай возлюблennyю на-Александра. Поро помахалъ главата си и рекълъ: отъ днесь віе Господарства вѣкѣ неще имате. Александръ отъ истина ще пріеме смртъ отъ ржцѣтѣми: Но иди речи м8, защо го чакамъ на полето, за да се еіеме двамата заедно, както и той желает.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ БІЕ САМЪ СЪ ПОРА.

Філонъ отишалъ при Александра, и м8 казалъ умѫтъ Поровъ. Александръ като чвлъ, тѣтакси се ворожилъ: вжсѣдналъ быкова глава коня, и излѣдналъ на полето, и попыталъ Філона какъ е разсодилъ юначество Порово. Філонъ м8 рекълъ: тѣлото м8 е голѣмо и тлѣсто, а мѣсото м8 е гнило. Имай дерзость, защо исперво като го стигнешъ ще го үкіешъ.

АЛЕКСАНДРЪ ПОБѢДАВА ПОРА.

Александъ зелъ копіето си и отишалъ сре-що Пора, както и Поро сре-що Александра. Като се видѣли единъ дрѣгъ, бѣтиали конѣкте си, и ударили се съ копіетата, но счвпили се и двете. Послѣ извадели сабыте, и тогава въ Поровата войска стало матежъ, и смѣщеніе. Поро се обжриналъ за да види, а Александръ припналъ